

26 Απριλίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΟΥΜΗΣ ΛΟΥΚΑ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ. 2),

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 488/92)

Διοικητικό Δίκαιο — Ακυρωτικός έλεγχος — Φύση κατ' αντιδιαστολή προς τη φύση της ενέργειας της διοίκησης — Ειδικά η περίπτωση επιλογής μεταξύ υποψηφίων για κατάληψη δημόσιας θέσης.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως 5
— Έκδηλη υπεροχή — Έννοια — Βάρος αποδείξεως.

Διορισμοί και Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα προσόντα μη προβλεπόμενα στο σχέδιο υπηρεσίας — Βαρύτητα — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση — Κρίση περί συσχετισμού πρόσθετων προσόντων με τα καθήκοντα της επίδικης θέσης. 10

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Προαγωγές — Σύσταση του Διευθυντή — Βαρύτητα — Αρχαιότητα — Πότε καθίσταται κρίσιμη. 15

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Θεωρία και νομολογία — Καμία έλλειψη στην κριθείσα περίπτωση προαγωγής. 20

Ο αιτητής επεδίωξε την ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους σε Επιστάτη.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 25

1. Οσάκις η Επιτροπή επιλέγει ένα υποψήφιο στη βάση σύγκρισής του με άλλους, η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την επιλογή του, δεν είναι ανάγκη να καταλήξει ότι υπερέχει έκδηλα των άλλων. Από την άλλη το Διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να παραμερίσει την απόφαση σε σχέση με μια τέτοια επιλογή εκτός εάν ικανοποιηθεί από τον αιτητή σε μια προσφυγή ότι ήταν ένας κατάλληλος υποψήφιος ο οποίος υπερείχε έκδηλα του υποψηφίου που έχει επιλεγεί, γιατί μόνο σε μια τέτοια περίπτωση το όργανο που έχει προβεί στην επιλογή για σκοπούς διορισμού ή προαγωγής θεωρείται ότι έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και έχει επομένως ενεργήσει “καθ’ υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας”.
2. Για να πετύχει στην προσφυγή του ένας αιτητής πρέπει να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Το βάρος απόδειξης της έκδηλης υπεροχής βαρύνει τον ίδιο τον αιτητή. Όπως έχει νομολογηθεί η φράση “έκδηλη υπεροχή” σημαίνει την υπεροχή ενός μέρους. Για να ευσταθήσει τέτοιου είδους ισχυρισμός η υπεροχή πρέπει να είναι αυταπόδεικτη και προφανής από την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως που να αναδύεται από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή. Με άλλες λέξεις πρέπει να αναδύεται ως αναντίρρητο γεγονός τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά.
3. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως έχει σαν έρεισμα την θέση του αιτητή ότι υπερέχει σε αρχαιότητα και ότι είναι περίπου ισάξιος του ενδιαφερόμενου μέρους σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα κριτήρια. Έτσι όμως έχουν τα πράγματα; Τα φύλλα αξιολόγησης φέρουν το ενδιαφερόμενο μέρος να έχει ελαφρό προβάδισμα έναντι του αιτητή. Σε σχέση με τα προσόντα και οι δυο υποψήφιοι θεωρήθηκαν ως υποψήφιοι δυνάμει της αυτής σημείωσης. Ωστόσο το ενδιαφερόμενο μέρος φοίτησε για 4 χρόνια σε σχολή Μέσης Εκπαίδευσης. Το σχετικό προσόν πρέπει, υπό τις περιστάσεις, να θεωρηθεί ως προσόν πρόσθετο από εκείνα που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας.
- Πράγματι είναι νομολογημένο ότι προσόντα “πρόσθετα από εκείνα που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας συνιστούν παράγοντα οριακής μόνο σημασίας για διεκδικήσεις του κατόχου τους για προαγωγή”.

Δε θεμελιώνουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή. Ωστόσο αποτε-

- λούν παράγοντα ο οποίος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη διαδικασία επιλογής του πιο κατάλληλου υποψήφιου. Έχει, επομένως, νομολογηθεί ότι προσόντα πέρα από εκείνα που απαιτούνται από τα σχέδια υπηρεσίας αλλά έχουν σχέση με τα καθήκοντα του υπαλλήλου και τα οποία τον καθιστούν πιο κατάλληλο για την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. 5
4. Ένας υποψήφιος που έχει φοιτήσει για 4 χρόνια σε σχολή Μέσης Εκπαίδευσης είναι σε καλύτερη θέση να συντάξει τις εκθέσεις της επίδικης θέσης σε σύγκριση με ένα υποψήφιο που έχει φοιτήσει μόνο σε δημοτικό σχολείο. Επομένως τα πρόσθετα προσόντα του αιτητή είναι συναφή με τα καθήκοντα της θέσης. Έστω και αν είναι οριακής μόνο σημασίας τον καθιστούν πιο κατάλληλο για τη θέση και νομίμως μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Επομένως το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει, ελαφρώς έστω, και στα προσόντα έναντι του αιτητή. 10
5. Περαιτέρω το ενδιαφερόμενο μέρος είχε συστηθεί από το Διευθυντή. Είναι νομολογημένο ότι οι συστάσεις του Διευθυντή αποτελούν πάντοτε ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως. 15
- Αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από το διορίζον όργανο χωρίς ειδική αιτιολογία. 25
6. Είναι πρόδηλο από τα όσα αναφέρονται πιο πάνω ότι το πραγματικό υπόβαθρο πάνω στο οποίο επιχειρείται θεμελίωση του πρώτου λόγου ακυρώσεως υφίσταται μόνο σε ό,τι αφορά το κριτήριο της αρχαιότητας. 30
- Είναι νομολογημένο ότι η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο αλλά συσταθμίζεται με την αξία και τα προσόντα. Υπερισχύει μόνο αν τα άλλα κριτήρια είναι περίπου ίσα. 35
7. Το κατά πόσο μια διοικητική πράξη είναι αιτιολογημένη εξαρτάται από τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά της. 40
- Η επίδικη απόφαση, παρά τη λακωνικότητα της διατύπωσής της, παρέχει στο δικαστήριο τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της. Περαιτέρω η αιτιολογία της συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74,
- 5 *Alexandridou v. Cyprus Tourism Organization* (1980) 3 C.L.R. 360,
- Hadjisavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76,
- Δημοκρατία v. Κουκκουρή και Άλλων* (1993) 3 Α.Α.Δ. 598,
- 10 *Dometakis v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1673,
- Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379,
- 15 *Soteriadou a.o. v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 921,
- Δημοκρατία v. Ανδρέου και Άλλων* (1993) 3 Α.Α.Δ. 153,
- Δημοκρατία v. Βασιλείου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 226,
- 20 *Theodosiou v. Republic* 2 R.S.C.C. 44,
- Δημοκρατία v. Σταύρου* (1993) 3 Α.Α.Δ. 71,
- 25 *Ε.Δ.Υ. v. Χρίστου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 56,
- Pissas v. Republic* (1974) 3 C.L.R. 476.

Προσφυγή.

- 30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Ηλεκτρισμού με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση του Επιστάτη αντί ο Αιτητής.
- 35 Α. Ταλιαδώρος για Κ. Χρυσστομίδα, για τον Αιτητή.
- Κ. Στιβαρού για Γ. Κακογιάννη, για την Καθ' ης η Αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 40 ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση την Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου ("Α.Η.Κ."), ημερ. 16.4.92, με την οποία "στη θέση του Επιστάτη προήχθη απο την 1.5.1992 ο Στέλιος Ανδρέου ("το ενδιαφερόμενο μέρος") αντί ο αιτητής".

Τα πραγματικά περιστατικά που περιβάλλουν την επίδικη απόφαση έχουν ως πιο κάτω:

Υπηρεσιακά στοιχεία των δυο υποψηφίων - του Αιτητή και του Ενδιαφερόμενου Μέρους:

5

Ο αιτητής προσλήφθηκε στην υπηρεσία της Α.Η.Κ. την 1.1.1964 στη θέση του Τεχνίτη Γραμμών. Την 1.6.1983 προάχθηκε στη θέση του Ανώτερου Τεχνίτη/Βοηθού Επιστάτη.

10

Το ενδιαφερόμενο μέρος προσλήφθηκε στην υπηρεσία της Α.Η.Κ. την 1.1.1964 στη θέση του Τεχνίτη Γραμμών. Την 1.11.87 προάχθηκε στη θέση του Ανώτερου Τεχνίτη/Βοηθού Επιστάτη. Τα “φύλλα αξιολόγησης προσωπικού” για τα έτη 1988-1991 δίνουν ελαφρό προβάδισμα στο ενδιαφερόμενο μέρος σε σχέση με το στοιχείο της αξίας.

15

Προσόντα - Σχέδια Υπηρεσίας:

Ανάμεσα στα απαιτούμενα προσόντα ήταν:

20

(α) Απολυτήριο εξαταξίου Σχολής Μέσης Εκπαιδεύσεως (Κατευθύνσεως Θετικών Επιστημών) ή εξαταξίου Τεχνικής Σχολής Μέσης Εκπαιδεύσεως (Κλάδος Ηλεκτρολογίας ή Μηχανολογίας). Σύμφωνα με σημείωση στο Σχέδιο Υπηρεσίας “υπάλληλοι διορισθέντες εις την υπηρεσίαν της Αρχής προ της 1ης Ιανουαρίου, 1978”, οι οποίοι δεν κατέχουν τα πιο πάνω προσόντα θα θεωρούνται ως κατάλληλοι διά προαγωγής εάν κατέχουν τα λοιπά προσόντα.

25

30

(β) Ικανότης κατανοήσεως και ερμηνείας σχεδίων εκτελέσεως συναφών προς τον κλάδον του.

Ανάμεσα στα καθήκοντα της θέσης είναι η υποβολή “εκθέσεων προόδου εργασίας” και “εκθέσεων επί της ικανότητος και αποδόσεως υφιστάμενου προσωπικού”.

35

Προσόντα των υποψηφίων:

Και οι δυο υποψήφιοι είχαν διορισθεί στην υπηρεσία της Α.Η.Κ. πριν την 1.1.1978. Έτσι παρόλο ότι δεν διέθεταν το εις την παράγραφο (α) πιο πάνω προσόν θεωρήθηκαν ως υποψήφιοι για την επίδικη θέση, δυνάμει των προνοιών της πιο πάνω σημείωσης. Πρέπει ωστόσο να ειπωθεί ότι το “ενδιαφερόμενο μέρος φοίτησε

40

με επιτυχία μέχρι την τετάρτη τάξη της Εμπορικής Σχολής Σαμουήλ”. Ο αιτητής δεν έχει φοιτήσει καθόλου σε σχολείο Μέσης ή Τεχνικής Εκπαίδευσης.

5 Αρχαιότητα:

Ο αιτητής είχε υπεροχή 4 ετών και 5 μηνών έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

10 Διαδικασία λήψης της επίδικης απόφασης:

Σε πρώτο στάδιο η πλήρωση της επίδικης θέσης εξετάσθηκε από την “Μεικτή Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής διά προαγωγάς Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού” κατά την συνεδρίασή της ημερ. 5.3.1992.

15 Κατά τη συνεδρίαση εκείνη η πιο πάνω Επιτροπή άκουσε τις απόψεις τις οποίες εξέφρασε ο “Βοηθός Διευθυντής Περιφέρειας Λευκωσίας-Κερύνειας-Μόρφου για τους υποψηφίους”. Τις κατα-
20 γράφω:

“Κουμής Λουκά - Αιτητής: Έχει πείρα στην κατασκευή και συντήρηση γραμμών 11,000 βολτς και Χαμηλής Τάσης καθώς και στην κατασκευή παροχών. Εργάζεται προς το παρόν με τα συνεργεία που ασχολούνται με την τοποθέτηση βοηθητικών πασσάλων, κλάδευμα δένδρων ως επίσης και την κατασκευή μικρών επεκτάσεων Χαμηλής Τάσης. Δυσκολεύεται λίγο στο διάβασμα του Σχεδίου. Είναι εργατικός και έχει ικανοποιητικές οργανωτικές και εποπτικές ικανότητες και κρίνεται κατάλληλος για προαγωγή.”

25
30
35
40 Στέλιος Ανδρέου - Ενδιαφερόμενο Μέρος: Έχει πείρα στην κατασκευή και συντήρηση γραμμών 11,000 βολτ και Χαμηλής Τάσης καθώς και στην κατασκευή παροχών. Έχει επίσης πείρα στα συνεργεία επιφυλακής και οδικού φωτισμού και μικρή πείρα σε γραμμές 66,000 βολτ και 132,000 βολτ. Διαβάζει σχέδιο καλά. Προς το παρόν εργάζεται με τα συνεργεία Παροχών. Έχει πολύ ικανοποιητικές οργανωτικές και εποπτικές ικανότητες και κρίνεται κατάλληλος για προαγωγή.”

Τελικά η πιο πάνω Επιτροπή επέλεξε τρεις από τους υποψηφίους για προαγωγή στην επίδικη θέση - τον αιτητή, το ενδιαφερόμενο μέρος και ένα άλλο υποψήφιο.

Σε δεύτερο στάδιο η πλήρωση της πιο πάνω θέσης εξετάστηκε από τη “Συμβουλευτική Υπεπιτροπή της Αρχής για θέματα Προσωπικού” κατά τη συνεδρίασή της ημερ. 8.4.1992. Παρόν κατά τη συνεδρίαση εκείνη ήταν και ο Γενικός Διευθυντής της Α.Η.Κ. Δήλωσε ότι ο Στέλιος Ανδρέου (“Ενδιαφερόμενο Μέρος”) “παρόλο που υστερεί σε αρχαιότητα εντούτοις υπερτερεί ως προς την πείρα, αξία, ικανότητα, επίδοση και απόδοση στην υπηρεσία είναι ο πιο κατάλληλος και τον συστήνει για προαγωγή στην πιο πάνω θέση”.

5

Η Υπεπιτροπή μετά από μελέτη και αξιολόγηση όλων των στοιχείων που είχε ενώπιόν της και αφού άκουσε και τις απόψεις του Διευθυντή αποφάσισε να συστήσει στην Α.Η.Κ. την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους.

10

Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της Α.Η.Κ. ημερ. 16.4.92. Το σχετικό πρακτικό έχει ως πιο κάτω:

15

“Η Αρχή ενεργούσα σύμφωνα με τον Κανονισμό 23 των Περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986, επιλήφθηκε των αιτήσεων για προαγωγή όπως αναφέρονται στον κατάλογο χρώματος λευκού, και αφού μελέτησε και αξιολόγησε όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της δηλαδή τα υπηρεσιακά στοιχεία του κάθε αιτητή, τον προσωπικό φάκελο του κάθε αιτητή (που είχε τεθεί ενώπιον της Αρχής), την πείρα, αξία, ικανότητα, αρχαιότητα στην Αρχή, πρόσοντα σε συσχετισμό προς το ισχύον για τη θέση Σχέδιο Υπηρεσίας και επίδοση στην υπηρεσία όπως αυτά αναφέρονται εκτενέστερα στην παράγραφο 23(2) των Κανονισμών και αφού έλαβε υπόψη τις συστάσεις και απόψεις της Επιτροπής Επιλογής Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού που περιέχονται στην Εισήγηση και τις συστάσεις της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής για θέματα Προσωπικού, τη σύσταση του Διευθυντή ο οποίος προτείνει για προαγωγή στην πιο πάνω θέση τον 9230 Στέλιο Ανδρέου, επιβεβαιώνοντας τη σύστασή του που είχε δώσει στη συνεδρία της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής και για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται στα πρακτικά της συνεδρίας αυτής και τα οποία πρακτικά έχουν τεθεί ενώπιον της Αρχής καθώς επίσης και τις εμπιστευτικές εκθέσεις για τους υποψηφίους, και αφού ακολούθησαν διαβουλεύσεις των Μελών της Αρχής μετά την αποχώρηση από τη συνεδρία του Διευθυντή (ο οποίος αποχώρησε μετά που εξέφρασε τις απόψεις του), αποφάσισε την προαγωγή του Στέλιου Ανδρέου - Ε.Μ. - στη θέση Επιστάτη από 1.5.1992.”

20

25

30

35

40

Ο ευπαιδευτος συνήγορος του αιτητή υποστήριξε:

- 5 (α) Ότι ο αιτητής υπερείχε έκδηλα του ενδιαφερόμενου μέρους όσον αφορά το κριτήριο της αρχαιότητας και ήταν τουλάχιστο ισάξιος του ενδιαφερόμενου μέρους όσον αφορά τα υπόλοιπα στοιχεία. Επομένως η αρχαιότητα του αιτητή έπρεπε να υπερισχύσει εφόσον στα άλλα κριτήρια ο αιτητής ήταν περίπου ισάξιος με το ενδιαφερόμενο μέρος.
- 10 (β) Ότι πουθενά δεν αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση οι λόγοι για τους οποίους η Αρχή έκρινε (εάν πράγματι έκρινε) ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε του αιτητή όσον αφορά τα κριτήρια της πείρας, της αξίας, της ικανότητας και των προσόντων, τα οποία καθορίζονται
- 15 στον Κανονισμό 23(2) με αποτέλεσμα το Δικαστήριο να μην είναι σε θέση να κρίνει κατά πόσο η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν υπό τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτή.

Δικαστικός έλεγχος προαγωγών:

- 20 Πριν εξετάσω τους πιο πάνω λόγους ακυρώσεως θα παραθέσω τις αρχές που διέπουν τον δικαστικό έλεγχο προαγωγών.

- 25 Οσάκις η Επιτροπή επιλέγει ένα υποψήφιο στη βάση σύγκρισής του με άλλους, η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την επιλογή του, δεν είναι ανάγκη να καταλήξει ότι υπερέχει έκδηλα των άλλων. Από την άλλη το Διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να παραμερίσει την απόφαση σε σχέση με μια τέτοια επιλογή εκτός
- 30 εάν ικανοποιηθεί από τον αιτητή σε μια προσφυγή ότι ήταν ένας κατάλληλος υποψήφιος ο οποίος υπερείχε έκδηλα του υποψηφίου που έχει επιλεγεί, γιατί μόνο σε μια τέτοια περίπτωση το όργανο που έχει προβεί στην επιλογή για σκοπούς διορισμού ή προαγωγής θεωρείται ότι έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και έχει επομένως ενεργήσει “καθ’ υπέρβαση ή κατάχρηση
- 35 εξουσίας”. (Βλ. *Γεωργίου v. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 74, 85, απόφαση της Ολομέλειας).

- 40 Για να πετύχει στην προσφυγή του ένας αιτητής πρέπει να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Το βάρος απόδειξης της έκδηλης υπεροχής βαρύνει τον ίδιο τον αιτητή. (*Αλεξανδρίδου v. Κ.Ο.Τ.* (1980) 3 Α.Α.Δ. 360). Όπως έχει νομολογηθεί η φράση “έκδηλη υπεροχή” σημαίνει την υπεροχή ενός μέρους. Για να ευσταθήσει τέτοιου είδους ισχυρισμός η υπεροχή πρέπει να είναι αυταπόδεικτη και προφανής από την εξέταση των φα-

κέλων των υποψηφίων. Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως που να αναδύεται από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή. Με άλλες λέξεις πρέπει να αναδύεται ως αναντίρρητο γεγονός τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά. (Βλ. *Χ' Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, 78). 5

Συμπεράσματα:

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως έχει σαν έρεισμα την θέση του αιτητή ότι υπερέχει σε αρχαιότητα και ότι είναι περίπτου ιοσόξιος του ενδιαφερόμενου μέρους σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα κριτήρια. Έτσι όμως έχουν τα πράγματα; Όπως έχω ήδη διαπιστώσει τα φύλλα αξιολόγησης φέρουν το ενδιαφερόμενο μέρος να έχει ελαφρό προβάδισμα έναντι του αιτητή. Σε σχέση με τα προσόντα και οι δυο υποψήφιοι θεωρήθηκαν ως υποψήφιοι δυνάμει της πιο πάνω σημείωσης. Ωστόσο το ενδιαφερόμενο μέρος φοίτησε για 4 χρόνια σε σχολή Μέσης Εκπαίδευσης. Το σχετικό προσόν πρέπει, υπό τις περιστάσεις, να θεωρηθεί ως προσόν πρόσθετο από εκείνα που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας. 10

Πράγματι είναι νομολογημένο ότι προσόντα "πρόσθετα από εκείνα που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας συνιστούν παράγοντα οριακής μόνο σημασίας για διεκδικήσεις του κατόχου τους για προαγωγή". (*Δημοκρατία ν. Κωνκκουρή και Άλλων* (1993) 3 Α.Α.Δ. 598, 609). Δεν θεμελιώνουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή. Ωστόσο αποτελούν παράγοντα ο οποίος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη διαδικασία επιλογής του πιο κατάλληλου υποψήφιου. Έχει, επομένως, νομολογηθεί ότι προσόντα πέρα από εκείνα που απαιτούνται από τα σχέδια υπηρεσίας αλλά έχουν σχέση με τα καθήκοντα του υπαλλήλου και τα οποία τον καθιστούν πιο κατάλληλο για την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. (*Δομετάκης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 1673, 1678-79, *Ανδρέου ν. Δημοκρατίας* (1979) 3 Α.Α.Δ. 379, 388, *Σωτηριάδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 921, 943-944. Βλ. και *Δημοκρατία ν. Ανδρέου και Άλλων* (1993) 3 Α.Α.Δ. 153, 162 σύμφωνα με την οποία "ακαδημαϊκά προσόντα που έχει ένας υποψήφιος, επιπλέον αυτών που καθορίζονται στο σχέδιο υπηρεσίας ως τα απαραίτητα ή ως πλεονέκτημα, λαμβάνονται γενικά υπόψη, αν είναι συναφή προς τα καθήκοντα της θέσης αλλιώς έχουν περιθωριακή σημασία"). 25 30 35 40

Έχω ήδη αναφερθεί σε μερικά από τα καθήκοντα και ευθύνες

της θέσης - υποβολή εκθέσεων προόδου εργασίας και εκθέσεων επί της ικανότητας και αποδόσεως υφιστάμενου προσωπικού. Θεωρώ ότι ένας υποψήφιος που έχει φοιτήσει για 4 χρόνια σε σχολή Μέσης Εκπαίδευσης είναι σε καλύτερη θέση να συντάξει τις πιο πάνω εκθέσεις σε σύγκριση με ένα υποψήφιο που έχει φοιτήσει μόνο σε δημοτικό σχολείο. Επομένως τα πρόσθετα προσόντα του αιτητή είναι συναφή με τα καθήκοντα της θέσης. Έστω και αν είναι οριακής μόνο σημασίας τον καθιστούν πιο κατάλληλο για τη θέση και νομίμως μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Βλέπουμε επομένως ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέρχει, ελαφρώς έστω, και στα προσόντα έναντι του αιτητή.

Περαιτέρω το ενδιαφερόμενο μέρος είχε συστηθεί από τον Διευθυντή. Είναι νομολογημένο ότι οι συστάσεις του Διευθυντή αποτελούν πάντοτε ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως. (**Δημοκρατία v. Βασιλείου** (1990) 3 Α.Α.Δ. 226. Αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από το διορίζον όργανο χωρίς ειδική αιτιολογία. (**Θεοδοσίου v. Δημοκρατίας**, 2 Α.Α.Σ.Δ. 44, **Δημοκρατία v. Σταύρου** (1993) 3 Α.Α.Δ. 71, 75). Πρέπει συναφώς να ληφθεί υπόψη ότι - όπως αναφέρεται πιο πάνω - σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας απαιτείται και "ικανότης κατανοήσεως και ερμηνείας σχεδίων εκτελέσεως συναφών προς τον κλάδον του". Σύμφωνα δε με τον Βοηθό Διευθυντή Περιφέρειας Λευκωσίας ο αιτητής δυσκολεύεται "λίγο στο διάβασμα του σχεδίου". Υστερεί επομένως σε ό,τι αφορά το πιο πάνω προσόν. Είναι πρόδηλο από τα όσα αναφέρονται πιο πάνω ότι το πραγματικό υπόβαθρο πάνω στο οποίο επιχειρείται θεμελίωση του πρώτου λόγου ακυρώσεως υφίσταται μόνο σε ό,τι αφορά το κριτήριο της αρχαιότητας.

Είναι νομολογημένο ότι η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο αλλά συσταθμίζεται με την αξία και τα προσόντα. Υπερισχύει μόνο αν τα άλλα κριτήρια είναι περίπου ίσα. (**Ε.Α.Υ. v. Χρίστου** (1991) 3 Α.Α.Δ. 56). Στην κρινόμενη υπόθεση, όπως έχω ήδη διαπιστώσει, τα υπόλοιπα κριτήρια δεν ήταν ίσα. Επομένως ο σχετικός λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να πετύχει.

Ο πιο πάνω δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά στην έλλειψη αιτιολογίας. Η παραβίαση ουσιώδους τύπου "διατεταγμένου περί την ενέργειαν της πράξεως" αποτελεί λόγο ακύρωσης. "Σημαντικό στην πράξη μάλιστα σπουδαιότατο 'ουσιώδη τύπο' αποτελεί η αιτιολογία της διοικητικής πράξεως, όπου επιβάλλεται ρητώς από τον Νόμο ή κατά γενική αρχή του Διοικητικού Δικαίου από τη φύση της πράξεως". (Δαγτόγλου, Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, 2η

έκδοση, 1994, παραρ. 583 και 587). Αιτιολογία μιας διοικητικής πράξεως αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη διοίκηση στην απόφασή της καθώς και παράθεση των κριτηρίων βάσει των οποίων άσκησε η διοίκηση τη διακριτική της ευχέρεια. Η ανάγκη της αιτιολογίας των ατομικών διοικητικών πράξεων απορρέει από την έννοια του κράτους δικαίου. Εκ της φύσεως τους αιτιολογητέες είναι όλες οι πράξεις των οποίων ο έλεγχος είναι αδύνατος ή ατελής χωρίς την αναφορά των λόγων που τις στηρίζουν. Γενικά, αιτιολογία που δεν παρέχει στον δικαστή τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για την διακρίβωση της νομιμότητας της διοικητικής πράξεως ή είναι τόσο αόριστη και ασαφής ώστε να καθιστά ανέφικτο τον δικαστικό έλεγχο, δεν είναι νόμιμη και οδηγεί στην ακύρωση της πράξεως. (Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 3η έκδοση, 1992, παραρ. 636, 646 και 647). Περαιτέρω εφόσον η αιτιολογία δεν αξιούται ρητώς υπό του Νόμου - όπως είναι εδώ η περίπτωση - δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει αιτιολογία εις το σώμα της πράξεως, αλλά "δύναται να αναπληρωθεί εκ των στοιχείων του φακέλου". (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-59, σελ. 185).

Το κατά πόσο μια διοικητική πράξη είναι αιτιολογημένη εξαρτάται από τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά της. (*Πισσάς v. Δημοκρατίας* (1974) 3 Α.Α.Δ. 476).

Θα εξετάσω λοιπόν κατά πόσο η επίδικη απόφαση περιέχει τα απαραίτητα "ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της". Κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης η Α.Η.Κ. έλαβε υπόψη,

(1) Τα υπηρεσιακά στοιχεία του κάθε αιτητή και τον προσωπικό φάκελό του.

(2) Την πείρα, αξία, ικανότητα και αρχαιότητα.

(3) Τα προσόντα σε συσχετισμό με το ισχύον για τη θέση Σχέδιο Υπηρεσίας και επίδοση στην υπηρεσία.

(4) Τις συστάσεις και απόψεις της Επιτροπής Επιλογής Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού.

(5) Τις συστάσεις της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής.

(6) Τη σύσταση του Διευθυντή.

Πρέπει δε να σημειωθεί ότι τόσο οι συστάσεις του Περιφερειακού Διευθυντή όσο και εκείνες του Βοηθού Διευθυντή Περιφέρειας συνάδουν με τα στοιχεία του φακέλου. Το ίδιο ισχύει και για τα κριτήρια της πείρας (βλ. σύσταση του Βοηθού Διευθυντή Περιφέρειας), αξίας και ικανοτήτων.

Κρίνω ότι η επίδικη απόφαση, παρά τη λακωνικότητα της διατύπωσής της, παρέχει στο δικαστήριο τα απαραίτητα ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητάς της. Περαιτέρω η αιτιολογία της συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου στα οποία έχω αναφερθεί πιο πάνω. Ακολουθεί πως ο σχετικός λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να πετύχει.

Ο αιτητής δεν κατόρθωσε να ικανοποιήσει το δικαστήριο ότι υπερέιχε έκδηλα του ενδιαφερόμενου μέρους. Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Α.Η.Κ. με βάση το ενώπιόν της υλικό.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Υπό τις περιστάσεις δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.